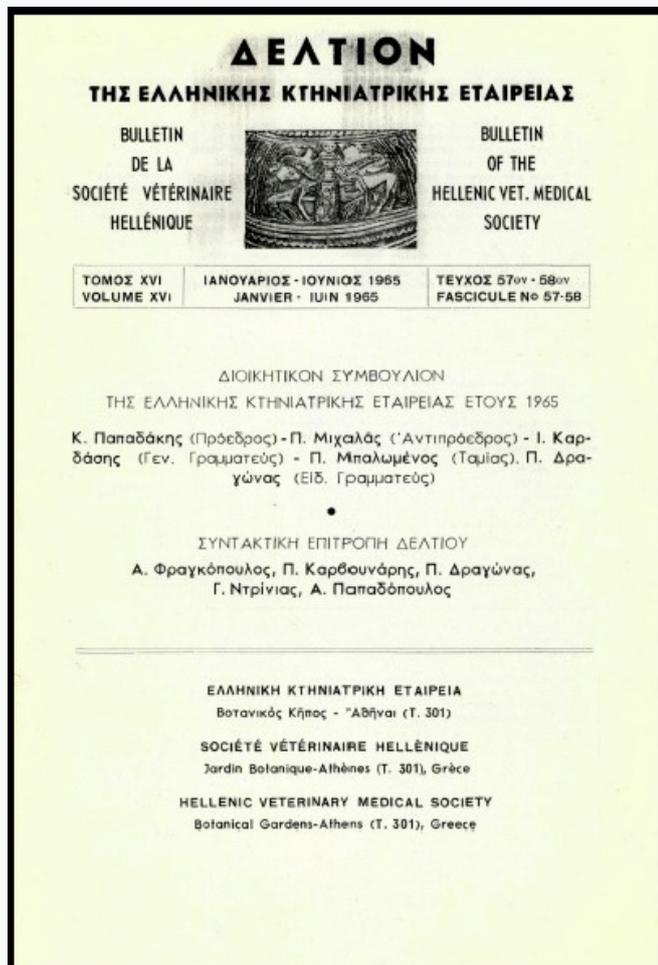

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 16, No 1 (1965)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.18736](https://doi.org/10.12681/jhvms.18736)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1965). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 16(1), 66–69.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.18736>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

PARISIS, E. : Διάγνωση της λοιμώδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. Μελέτη ἐπὶ τῆς παραγωγῆς εἰδικοῦ ὄρου δι' ἰζηματοαντίδρασιν διαχύσεως εἰς ἄγαρ. (Brit. vet. J. 1955, 121, 159).

Ἡ ἐντὸς πηκτῆς ἄγαρ ἰζηματοαντίδρασις διαχύσεως χρησιμοποιεῖται ὡς μία ταχεῖα καὶ εὐθνή μέθοδος διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς λοιμώδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. Ὁ σ. χρησιμοποιῶν διάφορα εἶδη ἀντιγόνων ἐξετέλεσε πειραματισμοὺς διὰ τὴν παραγωγὴν εἰδικῶν, πρὸς τοῦτο, ὄρων.

Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπέτυχε δι' ὑποδορίου ἐγχύσεως-συμπυκνωθέντος δι' ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλίου-ιοῦ, ὃ ὁποῖος ἐλήφθη ἐξ ἐναιωρήματος χοριοαλλαντοειδῶν μεμβρανῶν ἐμβρουοφόρων ὠν, ἐνοφθαλμισθέντων δι' ἰού-ὀλίγων μόνον διόδων (Low egg Passage).

Ὁ σ. διεπίστωσεν ὅτι κατὰ τὰ ἀρχικὰ στάδια τῆς ἀνοσίας αἱ ἰζηματῖναι ἐδείκνουν μίαν ἐκλεκτικότητα ἔναντι τῶν ὁμολόγων ἀντιγόνων.

Θ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ALESSANDRO BABINI : Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ I 131 διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκλύσεως τοῦ ἰοῦ εἰς τὸ ἀντιαφθωδικὸν ἐμβόλιον τύπου Waldmann. (L'impiego dello I 131 per la determinazione del valore dell'eluzione sul vaccino antiaftoso tipo Waldmann.) Vet Ital. No 3, 107, 1965.

Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ραδιενεργοῦ ἰωδίου (ἰσότοπον I 131) ἐπιβεβαιεῖται ὅτι ὁ σύνδεσμος ἰὸς-ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου τυγχάνει λίαν ἀσθενῆς παρουσίᾳ πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν, τόσον In vivo, ὅσον καὶ In vitro καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται οὐδεμία διαφορὰ ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν διαχύσεως εἰς τὸν ὄργανισμόν, μεταξὺ ἐνὸς ἰοῦ εὐρισκομένου ἐν ὑδατικῷ διαλύματι ἢ προσροφημένου ἐπὶ ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου.

Ἡ πορεία τῆς ραδιενεργοῦς οὐσίας (I 131) εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος ἀποδεικνύει σαφῶς, ὅτι ὁ ἰὸς διαχέεται ἐντὸς 2-3 ὥρῶν διὰ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, μεταβολιζόμενος ταχέως, 20-30 ὥρας ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού του (ἀνίχνευσις τοῦ ἰωδίου εἰς τὸν θυροειδῆ).

Οὕτω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διάχυσις τοῦ ἐνοφθαλμισθέντος ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους πυρετοῦ εἰς τὸν Ὄργανισμόν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσροφητι-

κῆς ἱκανότητος τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου, ὡς μέχρι σήμερον ἐπιστεύετο.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑδροξείδιον τοῦ Ἀργιλίου δέον νὰ θεωρῆται ὡς μὴ εἰδικὴ ἐνισχυτικὴ οὐσία τῆς ἀντιαφθωδικῆς ἀνοσίας ἀνάλογος πρὸς τὸν ταπίο-
κον τὴν σαπωνίνην, τὰ ὀρυκτέλαια κλπ.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

ALESSANDRO BABINI: Ἡ ἀντιγονικὴ ἀξία τῆς ἐκλύσεως εἰς τὸ ἀντιαφθωδικὸν ἐμβόλιον τὸ προσροφηθὲν εἰς τὸ ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου. Προκαταρκτικαὶ ἔρευναι ἐπὶ πειραματοζώων. (Il valore immunogeno dell' elluizione nel vaccino antiaftoso adsorbito all'idrossido d'alluminio. Ricerche preliminari su animali da laboratorio). Veterinaria Italiana No 12. pag. 945. 1963.

Ὁ Συγγραφεὺς κατόπιν προκαταρκτικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ πειραματοζώων θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν θεωρίαν τῆς βραδείας ἐκλύσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους πυρετοῦ ἐκ τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλίου μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν (θεωρία τοῦ Schmidt).

Ὁ σύνδεσμος ἰδός-ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου τυγχάνει λίαν ἀσθενῆς παρουσία πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν, τόσον In vivo ὅσον καὶ In vitro.

Τὸ ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου εἰς τὰ προσροφηθέντα ἐμβόλια ἐνεργεῖ ἀποκλειστικῶς ὡς ἐνισχυτικὸς παράγων ἀνοσοποιήσεως, καὶ προκαλεῖ μὴ εἰδικὴν ἰστογενῆ ἀντίδρασιν.

Ἡ ἀντιαφθωδικὴ ἀνοσία ἐκδηλοῦται κατόπιν ἐνεργοῦς καὶ μοναδικῆς ἀντιγονικῆς διεγέρσεως, προκαλούσης τὴν δημιουργίαν τῶν ἀντισωμάτων, ἅτινα ἀνευρίσκονται εἰς μέγιστον βαθμὸν, ὡς γνωστόν, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ζώων.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

V. TORLONE. - F. TITOLI: Πολλαπλασιασμὸς τοῦ ἰοῦ τῆς λύσσης (στέλεχος (Flury hep) ἐπὶ νεφρικῶν κυττάρων χοίρου, συνεχοῦς καλλιέργειας. (Moltiplicazione di virus di rabbia (ceppo Flury hep) su cellule renali di suine in coltura continua.) Veterinaria Italiana No 9. pag. 729. 1964.

Οἱ Συγγραφεῖς ἐπέτυχον τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ ἰοῦ τῆς λύσσης (στέλεχος Flury hep), ἐπὶ νεφρικῶν κυττάρων χοίρου εἰς κυτταρικὴν γραμμὴν.

Τὰ μεμολυσμένα κύτταρα παρουσιάζουν σημεῖα ἀλλοιώσεων καὶ νέκρωσιν μετὰ τὴν ἔκτην δίοδον ἀπὸ τῆς μόλυνσεως, ἡ δὲ κυτταροπαθογόνος ἐνέργεια τοῦ ἰοῦ φαίνεται ὅτι ὀφείλεται εἰς τὴν συνεχῆ συγκέντρωσιν τούτου ἐντὸς τοῦ κυττάρου.

Πράγματι ἐντὸς τοῦ κυτταροπλάσματος τῶν προσβεβλημένων κυττάρων παρατηρήθησαν σχηματισμοὶ χαρακτηριστικοί, οἱ ὅποιοι διὰ μέσου τῶν φθοριζόντων ἀντισωμάτων ἀπεδείχθησαν ἀποτελούμενοι ἕξ τοῦ. Ἡ ποσότης τοῦ ἐκλυομένου τοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μολύνσεως τῶν κυττάρων δὲν εἶναι ἀρκετὴ καὶ δὲν συνδέεται στενῶς μὲ τὸν βαθμὸν τῆς μολύνσεώς των.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

V. TORLONE - F. TITOLI: Ἀνάπτυξις καὶ διάχυσις τοῦ τοῦ τῆς λύσεως (στέλεχος Flury hep) ἐπὶ ἐμβρυοφόρων ὠῶν καὶ πολλαπλασιασμός τούτου ἐπὶ κυττάρων μεμολυσμένων ἐμβρύου ὄρνιθος. (Sviluppo e diffusione di virus rabbia (ceppo Flury hep) in uovo embrionato esua moltiplicazione su cellule tripsinizzate di embrioni di pollo infetti). Veterinaria Italiana No 9. pag. 746. 1964. Ἐμελετήθη ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τοῦ τῆς λύσεως (στέλεχος Flury Hep εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὰς μυϊκὰς μάζας ἐμβρύου ὄρνιθος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ διάχυσις τούτου ἐντὸς τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἐμβρύου, τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς μολύνσεως.

Ἡ μεγίστη ποσότης τοῦ ἀνευρέθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὰς μυϊκὰς μάζας, τὴν καρδίαν, τὸν ὀφθαλμὸν καὶ εἰς χαμηλότερον τίτλον εἰς τοὺς ἄλλους ἰστοὺς καὶ τὰ ἐμβρυϊκὰ ὕγρα.

Θρυψινοθέντα κύτταρα μεμολυσμένων ἐμβρύων, τέθέντα εἰς καλλιέργειαν, *In vitro*, ἐξηκολούθησαν νὰ παραγάγουν ἰόν, χωρὶς νὰ παρουσιάξουν ἐμφανῆ κυτταροπαθογόνο ἀλλοίωσιν.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

J. MANASCE - NARDELI. Ἐπὶ μεθόδου διὰ τὸν συγκριτικὸν προσδιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς παθογενείας τοῦ τοῦ τῆς διφθεροευλογίας τῶν ὄρνιθων (Su un metodo di determinazione comparativa del grado di virulenza dei ceppi pollo di virus del difterovaiolo) Veterinaria Italiana No pag. 177 1964.

Οἱ συγγραφεῖς ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ τεχνικὴ τῆς τιτλοποιήσεως τοῦ τοῦ τῆς διφθεροευλογίας τῶν ὄρνιθων ἐπὶ ἐμβρυοφόρων ὠῶν, δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ εὐχερῶς διὰ τῆς τιτλοποιήσεως τοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς μεμβράνης τῆς πτέρυγος νεοσσῶν ὄρνιθος. ἡλικίας μιᾶς ἡμέρας. Ἡ τεχνικὴ αὕτη ἐπιτρέπει εἰς τὴν πραγματικότητα ὄχι μόνον νὰ προσδιορισθῇ ἡ περιεκτικότης εἰς ἰόν ἐνὸς διαλύματος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σοβαρότης τῆς προκαλουμένης τοπικῆς ἀντιδράσεως, στοιχείον μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐνὸς στελέχους προοριζομένου διὰ τὴν παρασκευὴν ἐμβολίου.

Διὰ τῆς ταυτοχρόνου ἐγχύσεως τοῦ τοῦ ἐνδομυϊκῶς καὶ ἐνδοδερμικῶς (εἰς τὴν μεμβράνην τῆς πτέρυγος) ὑπολογίζεται ὁ δείκτης τῆς λοιμογόνου

δυνάμεως τοῦ ἰοῦ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἐνδομυϊκῆς δόσεως γενικεύσεως καὶ τῆς μολυσματικῆς τοιαύτης.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

G. PANINA - Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ. Τίτλοποιήσις τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ διὰ τῆς μεθόδου τῶν πλακῶν καὶ προσθήκης μεθυλκυτταρίνης εἰς τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα. (Titolazione del virus aftoso col metodo delle placche impiegando il terreno alla Metilcellulosa). Veterinaria Italiana Vol. XV Pag. 321-339. 1964.

Οἱ Συγγραφεῖς μελετοῦν τὴν τίτλοποίησιν τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ διὰ τῆς τεχνικῆς τῶν πλακῶν ἐπὶ ἰστοκαλλιεργημάτων, προβαίνοντες εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄγαρ διὰ τῆς Μεθυλκυτταρίνης (Methocel) εἰς τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα. Εἰς συγκριτικὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη εἶναι δυνατὴ καὶ ὅτι ἐπιτυχάνονται τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄγαρ.

Συνεπῶς ὡς ἐκ τῆς ἀκριβείας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καὶ τῆς εὐχεροῦς ἐκτελέσεώς της, ἡ τεχνικὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν τρέχουσαν ἐργασίαν τοῦ ᾽Εργαστηρίου διὰ τὸν ποιοτικὸν καὶ ποσοτικὸν ἔλεγχον τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ.

Χ. ΠΑΠΠΟΥΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΛΙΑΡΟΣ

Τὴν 21ην παρελ. Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, εἰς ἡλικίαν 64

ἔτων, ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Διονύσιος Σ. Λιάρος, ἐπίτιμος Διευθυντὴς τοῦ Λοιμοκαθαρητικοῦ ζῶων Πειραιῶς.